

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 1861/18

לפני: כבוד השופט נ' סולברג
כבוד השופט ג' קרא
כבוד השופט א' שטיין

העותרים: 1. נגואה לידאוי
2. ואיל לידאוי

נגד

המשיבים: 1. שר הפנים
2. משטרת ישראל
3. יו"ר הוועדה ההומניטארית

עתירה למתן צו על תנאי

בשם העותרים: עו"ד יורם דדיה
בשם המשיבים: עו"ד מיכל דניאלי

פסק-דין

השופט ג' קרא:

1. עניינה של העתירה בבקשת העותר 2 (להלן: העותר) כי נורה למשיב 3 ליתן טעם מדוע לא תוכרע בקשתו לקבל מעמד בישראל מטעמים הומניטאריים מכוח סעיף 1א3 לחוק האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה), התשס"ג-2003. עוד במסגרת העתירה התבקשנו להורות על איסור גירוש העותר מישראל עד למתן החלטה סופית בענייננו. ביום 5.3.2018 ניתנה החלטה האוסרת על הרחקתו של העותר משטחי מדינת ישראל עד למתן החלטה אחרת.

2. מהודעת עדכון מטעם המשיבים 1-3 (להלן: המשיבים) עולה כי לאחר הגשת העתירה ניתנה החלטת שר הפנים הדוחה את הבקשה. על כן סבורים המשיבים כי העתירה במתכונתה הנוכחית אינה אקטואלית ודינה להימחק. עוד במסגרת ההודעה

ציינו המשיבים כי אין זו הפעם הראשונה שעניינו של העותר מובא בפני השר, וכי עתירות קודמות שהגיש לבית משפט זה נמחקו או נדחו ואף צוין כי העותר עושה דין לעצמו וממשיך להתגורר בישראל מבלי שיש ברשותו היתר. בשל האמור מוסיפים וטוענים המשיבים כי העתירה הוגשה מבלי שפורטו כלל העובדות הצריכות לעניין ותוך שהעותר שוהה שלא כדין בישראל, באופן העולה לכדי חוסר ניקיון כפיים.

3. משניתנה ההחלטה בעניינו של העותר, אנו סבורים כי העתירה מיצתה את עצמה ודינה להימחק (ראו והשוו לבג"ץ 1965/18 פלוני נ' מדינת ישראל (21.10.2018); בג"ץ 2623/18 שלא לדה נ' שר הפנים (17.10.2018)).

4. ככל שהעותר מבקש להשיג על ההחלטה שהתקבלה, באפשרותו לפנות לבית המשפט המחוזי בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים בהתאם לאמור בתוספת הראשונה לחוק בתי משפט לעניינים מנהליים, התש"ס-2000.

5. אשר על כן, העתירה נמחקת.

בנסיבות העניין, אין צו להוצאות.

ניתן היום, י"ז בכסלו התשע"ט (25.11.2018).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט